

1,500 kg pr. Td. Land. Men selv om man gaar ud fra, at Gennemsnitsavlen pr. Td. Land kun er 800 kg, vil det alligevel i Fremtiden betyde en Beskyttelse for de indenlandske Tobaksdyrkere ikke af $14\frac{1}{2}$ Øre som tidligere, men af $23\frac{1}{2}$ Øre, og, hvis der avles 1,000 kg, vil det betyde en Beskyttelse af 25 Øre, hvis der avles mere, en endnu større Beskyttelse. Nu tror jeg ikke ret vel, at Tobaksdyrkerne kunne have Ret til at kræve mere Beskyttelse end tidligere, nemlig 29 Øre pr. kg, og jeg mener derfor, at Arealbeskatningen burde have været indrettet saaledes, at vi kunde have holdt os til den af mig nævnte Sum.

Den højtærede Minister udtalte, at der er kommet stærk Vækst i Tobaksdyrkingen, siden Toldloven kom. Det er vist rigtig nok, skønt den efter de Oplysninger, jeg har faaet, aldrig har været saa langt nede som udtalt af Finansministeren. Det laveste Areal, som jeg tror har været under Dyrkning med Tobak i de senere Aar, har været 170 Tdr. Land. Det var højt oppe med 214 Tdr. Land, og saa vidt jeg ved, var det beplantede Areal sidste Aar 170 Tdr. Land. Nu siges det, at det alene var Toldloven, som hjalp til at skabe den store Tobaksdyrkning, men det var det ingenlunde; det er det, at den udenlandske Tobak er stegen saa ganske betydeligt i de senere Aar, der har bidraget dertil. Ingen kan købe en brugbar Tobak fra Udlandet, som koster mindre end $60\frac{1}{2}$ —61 Øre fortoldt. Naar den indenlandske kan købes for 30—31 Øre, selv med en Told af $8\frac{1}{2}$ Øre, saa er Beskyttelsen dog meget høj. — Det er fra flere Sider sagt, at hvis man vilde lægge mere Told paa, saa vilde man gøre Tobakken dyr for Smaamanden, som man gerne vil skaffe billig Røgtobak. Men jeg, som kender den Sag, vil sige, at i den Retning skal man ikke være bange, thi man kan bedre benytte udenlandske Tobaksstilke end indenlandsk Tobak, thi naar de blive fabrikerede paa en ordentlig Maade, kommer Tobak af dem til at staa langt over den indenlandske Tobak i Kvalitet. Jeg vil tro, at man ved en bedre Kultivering af den indenlandske Tobak kan fremstille et smukkere Fabrikat, større Blade osv., men

at man selv ved en nok saa rationel Dyrkningsmaade er i Stand til at faa Tobak, der har Værdi som Tobak betragtet, tvivler jeg om.

Og naar man siger, at dette at lægge en større Arealskat paa vil træffe den fattige Mand, som dyrker Tobakken, saa tror jeg at kunne sige, at hvis Arealskatten bliver sat til det her foreslaaede Beløb, vil det ikke alene blive Smaamanden, som vil dyrke Tobak, men det vil ogsaa blive de store Jordbrugere. Jeg ved det fra Lolland, hvor der er en meget stor Jordbruger, som har Spekulationer om at beplante store Arealer. Jeg tror, at man vil gaa over til at dyrke Tobak paa store Arealer fremfor paa smaa som hidtil.

Det er som sagt mit Ønske at komme til en anden Beskatningsform. Naar den højtærede Finansminister nu siger, at det ikke kan hjælpe at begynde at gøre Forandringer i Aar, vi maa tage Forslaget, som det foreligger, saa mener jeg, at der i alt Fald maa være en Begrænsning for denne Lovs Varighed, saaledes at de, som dyrke Tobak, ikke i den Tro, at de altid skulle vedblive at staa med den lave Afgift, bringe Ofre, som de bagefter fortryde. Kun under Forudsætning heraf kan jeg stemme for den her foreslaaede Afgift. Den foreslaaede Afgift er for lille, hvis man skal gardere Staten imod at faa altfor stort Tab af Tolden paa den udenlandske Tobak, thi man maa erindre, at medens Statskassen under den tidligere Toldlov, da man kun havde beplantet 170 Tdr. Land, kun fik et Tab paa 49,300 Kr. paa Grund af den indenlandske Tobaksdyrkning, saa vil man fremtidig paa 170 Tdr. Land tabe 85,000 Kr., og det er jo ikke Meningen, at man paa den Maade skal forringe Statens Indtægter. Jeg indrømmer, at det, der vil komme ind ved selve Beskatningen, er forsvindende, men har Staten paalagt Tobakken en Told, fordi det er en Artikel, som kan taale denne Told, saa maa man ikke ad anden Vej forhindre Staten i at faa de Indtægter, som den med Rette skal og bør have.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger; da Tiden er saa fremrykket, jeg kan jo senere komme tilbage hertil, hvis det er nødvendigt.